

Hyvää kesän alkua!

Olen elänyt lapsuuteni Hurissalossa ja sitten tuli aika, jolloin piti lähteä maailmalle ja elämä kiertyi Ruotsin kautta Länsi-Suomeen. 20 v vierähti muilla mailla ja 11 v sitten palasin lapsuuden maisemiin, ihan synnyinkotiini.

Ensimmäinen kesä taisi vierähtää lintujen laulua ja hiljaisuutta kuunnellessa. Tuntui ihanalta haistaa ja ahmia luonnon ihanuutta ympärillä. Eihän se ihan yksinkertaista ole laittaa elämää uusiksi uudessa (vanhassa) ympäristössä.

Työhän se on tärkeä pointti, onko sitä vai ei. Minulle on kyllä työtä riittänyt. Aina sitä ei ole ollut kotinurkissa, mutta jos on valmis ajelemaan Puumalaan tai Mikkelin suuntaan niin ok.

Pitää muistaa, että kaikkea ei saa samassa paketissa, jostain joutuu ehkä tinkimään. Olen hyväksynyt sen, että matkaa on muualle, mutta maantie on vieressä ja autot keksitty, kyllä sitä tänä päivänä pääsee lähtemäänkin.

Nyt on lapsenlapsille mummola maalla ja mansikkamaa ja kisut ja vapaus touhuta pihalla sekä uintipaikka lähellä. Ja mikä mukavaa vielä: talvella on puhdasta luntakin.

Joten: tervetuloa joko lomailemaan tai asumaan Hurissaloon! Elämme täällä täyttää elämää monista vastustuksista huolimatta. Kuinkas se olikaan....

Täällä elää villi mutta viisas ja SITKEÄ kansa.

Terveisin Kaija Hannula